

Arrest

nr. 162 140 van 16 februari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 november 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 oktober 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 december 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DELVAUX en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een sjiitische moslim te zijn, afkomstig uit Mansour in Bagdad. U bent 17 jaar en dus minderjarig.

In Bagdad hield u zich bezig met fotografie. U was meer bepaald geïnteresseerd in het fotograferen van auto's. Via een oudere buurjongen, (T.) Ismail, kon u meegaan naar 'drifts', een autosport waarbij getunede auto's aan hoge snelheid een parcours afleggen voor publiek. Zo leerde u Ahmed (T.A.A.) kennen, een soenniet die deelneemt aan races en daarnaast werkt in de Groene Zone van Bagdad.

U verklaart dat u in het 5e middelbaar zat in de Mustafa Jawad school in Mansour. In uw klas zat een sjiitische jongen, Murtada (H.), wiens vader bij de sjiitische militie Asaeb Ahl Al Haq (AAAH) zit. Murtada zou u op een dag gezegd hebben dat zijn vader u wou spreken. Hij stond aan de schoolpoort met zijn

wagen om Murtada op te halen. Toen u tot bij hem kwam, zou hij u gevraagd hebben of u Ahmed (T.A.A.) kent en of u hem bij u thuis wou uitnodigen en dat aan de vader van Murtada kon laten weten. U had zo'n vraag niet verwacht en zei gewoon 'ok' zonder daadwerkelijk uw samenwerking te beloven. Toen u thuis kwam van school, vertelde u alles aan uw vader. Hij zou u gezegd hebben u hier niets van aan te trekken.

Enkele dagen later zou de vader van Murtada op het einde van de schooldag opnieuw aan de schoolpoort hebben gestaan met zijn wagen en u tot bij hem hebben geroepen. Hij zou u een lift naar huis hebben aangeboden die u eerst afsloeg, maar nadien aanvaardde. Hij zou u onderweg gewezen hebben op uw plichten als sjiïet en u nogmaals gevraagd hebben om Ahmed (T.) uit te nodigen. Toen u hem de reden vroeg, zou hij u gezegd hebben dat dit uw zaken niet waren. Toen u uw vader over dit gesprek vertelde, zou hij u hebben aangeraden niet langer met Murtada om te gaan en hem zelfs te ontwijken.

Nog een paar dagen later zou Murtada u hebben aangesproken op school en gevraagd hebben of u nieuws had. Toen u de school verliet, zag u opnieuw zijn vader staan. Hij was in het gezelschap van 2 andere mannen en wou u opnieuw spreken. U zou hem gezegd hebben dat u nog een boek was vergeten en liep de school terug in om via een andere uitgang de school te kunnen verlaten. U verklaart dat u naar huis liep en uw vader vertelde wat er was gebeurd. U mocht niet langer naar school gaan.

Enkele dagen later, op 15 april 2015, zat u thuis terwijl uw vader aan het werken was en uw moeder aan het slapen was. Er werd aangebeld. Op de bewakingscamera's van het huis kon u zien dat de twee personen die eerder aan de wagen van de vader van Murtada stonden, voor uw huis stonden. Eén van hen zat op een motor, de andere stond aan de deur en had een wapen bij. U zou zonder uw moeder te verwittigen het huis langs achter hebben verlaten en via andere woningen tot op de hoofdstraat zijn geraakt en naar uw vriend en klasgenoot Mustafa (A.K.) in de naburige wijk 607 zijn gelopen.

U contacteerde uw vader om hem te vertellen wat er was gebeurd. Drie dagen later zou uw vader met een smokkelaar naar het huis van Mustafa zijn gekomen zodat er documenten konden worden aangemaakt voor u. U bleef in totaal 18 dagen in het huis van Mustafa. Uiteindelijk kwam uw vader opnieuw met de smokkelaar zodat u het land kon verlaten. U ging op 3 mei 2015 met de smokkelaar naar de luchthaven van Najaf en vertrok met het vliegtuig naar Qatar. Vanuit Qatar zou u een ander vliegtuig hebben genomen naar een Europese bestemming vanaf waar u nog 4 uur met de auto naar Brussel reed. U zou eerst 20 dagen in het appartement van de smokkelaar hebben verbleven, omdat uw vader het volledige bedrag nog niet had overgemaakt. Uiteindelijk mocht u van de smokkelaar op 26 mei 2015 een asielaanvraag indienen.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag, legt u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart (*5.04.2014), een brief van uw ouders met uitleg over uw problemen, een kopie van de woonstkaart van uw vader (vernieuwing op 24.11.2011), kopieën van de identiteitskaarten van uw vader, moeder en zussen, een kopie van het huurcontract van de winkel van uw vader en een kopie van de eigendomsakte van jullie huis in Mansour.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen en door onderzoek wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat u uw persoonlijke vrees voor vervolging niet aannemelijk hebt gemaakt. Het is eerst en vooral zeer eigenaardig dat een machtige organisatie zoals Asaab Ahl Al Haq (AAAH) beroep zou doen op een minderjarig klasgenootje van één van zijn leden om iemand die zij viseren te kunnen benaderen (gehoorverslag CGVS, p. 20-21). De persoon die zij viseerden, Ahmed (T.), is immers een man die ouder is dan u en die in de Groene Zone werkt. Ook al zou u een foto met Ahmed (T.) op Facebook hebben geplaatst, dan nog kan hieruit onmogelijk afgeleid worden dat u een zeer dichte band met hem zou hebben en daardoor zomaar in staat zou zijn om hem bij uw ouders thuis uit te nodigen. Uw band met Ahmed (T.) gaat volgens u zelf bovendien niet verder dan dat u met hem bevriend bent op Facebook en via uw buurjongen met hem in contact kwam tijdens enkele 'drifts'. U zou daarenboven nooit bij Ahmed (T.) thuis zijn geweest of omgekeerd. Over zijn job kunt u ook niet meer vertellen dan dat hij een overheidsfunctie uitoefent in de Groene Zone (gehoorverslag CGVS, p. 26-27). Gelet op al deze feiten, is het zeer merkwaardig, dat AAAH uitgerekend op u beroep zou doen om deze persoon te kunnen benaderen. Kortom, het lijkt zeer onwaarschijnlijk dat AAAH u persoonlijk zou viseren doordat u niet aan dergelijke samenwerking zou kunnen voldoen, indien aan dit verzoek om samenwerking daadwerkelijk geloof zou kunnen worden gehecht, quod non.

Wat verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen, is het feit dat u Ahmed (T.) niet eens op de hoogte bracht van het nakend risico dat hij liep. Ondanks het feit dat u meermaals zou zijn

benaderd door AAAH in verband met Ahmed (T.), vond u het overbodig om hem hierover in te lichten. U was immers van mening dat hij zelf reeds voldoende maatregelen nam om zichzelf te beschermen tijdens zijn woon-werkverkeer (gehoorverslag CGVS, p. 28-29). Zelfs al zou Ahmed (T.) deze voorzorgen in zijn dagelijks leven hebben genomen, dan nog is het ondenkbaar dat u dergelijke cruciale informatie zou achterhouden. U kon hem immers gemakkelijk op de hoogte brengen daar u met hem op Facebook bevriend was. Het feit dat u bang zou zijn geweest, is evenmin een aanvaardbare verklaring om na te laten een vriend, of toch iemand waar u naar opkeek, te waarschuwen. Deze feiten doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Daarbij komt nog dat uw vrees voor vervolging louter gebaseerd is op een persoonlijk vermoeden. Er zijn geen concrete aanwijzingen dat u daadwerkelijk vervolgd wordt. Zelfs al zou er geloof kunnen worden gehecht aan het feit dat AAAH op u beroep zou hebben gedaan om Ahmed (T.) te benaderen, quod non, dan nog hebt u deze vrees niet aannemelijk gemaakt. U baseert uw vrees immers enkel en alleen op het feit dat u denkt te worden gedood omdat u geweigerd hebt om met AAAH samen te werken (gehoorverslag CGVS, p. 28, 31). U voegt daar nog aan toe dat zij u ofwel zouden hebben meegenomen of u zouden hebben neergeschoten omdat u weigerde samen te werken ondanks het feit dat u ook een sjiit bent, net zoals de leden van AAAH (gehoorverslag CGVS, p. 31). U baseert uw vrees op het feit dat u werd aangesproken door de vader van een klasgenoot en op het feit dat twee onbekende personen bij u aanbelden. Wat betreft het bezoek van deze twee personen aan uw huis, kunnen er echter enkele bedenkingen worden gemaakt. Zo is het zeer eigenaardig dat u het huis verliet zonder uw moeder te waarschuwen. Zij was immer thuis op dat moment en lag boven te slapen (gehoorverslag CGVS, p. 21). U kon bijgevolg niet weten of die mannen nog binnen zouden proberen te geraken of niet. Het zou logisch zijn om ook uw moeder te waarschuwen zodat zij niet zomaar de deur zou openen wanneer zij nog pogingen zouden ondernemen om aan te bellen of op één of andere manier binnen te geraken. U verklaart in dit verband dat mensen niet zomaar binnen kunnen omdat er verschillende poorten en deuren zijn alvorens je effectief in de woning bent (gehoorverslag CGVS, p. 30). Als het daadwerkelijk zo moeilijk zou zijn om binnen te komen, is het des te meer bevreemdend dat u uw moeder niet op de hoogte bracht. Er was bijgevolg geen tijdsdruk om het huis te verlaten. Hierbij dient evenwel te worden benadrukt dat er helemaal niets gebeurd is na het bezoek van deze twee personen aan uw huis (gehoorverslag CGVS, p. 11, 30). U verklaart immers letterlijk dat 'deze mensen niet zijn teruggekomen' (gehoorverslag CGVS, p. 30). Daarnaast zijn er geen andere aanwijzingen dat u gezocht zou worden door AAAH of wie dan ook. Er zijn evenmin indicaties dat u in de 18 dagen dat u bij Mustafa verbleef gezocht werd. Zelfs uw klasgenoot en goede vriend Mustafa, bij wie u onderdak zou hebben gekregen, kreeg geen vragen over u. Hij zou tot op heden nog steeds naar school gaan, maar geen vragen hebben gekregen over u (gehoorverslag CGVS, p. 9-10, 18-19). Aangezien hij toch één van uw beste vrienden was, zou het logisch zijn dat Murtada of iemand anders hem vragen zou stellen over u als zij daadwerkelijk in u geïnteresseerd zijn. Uw vader zou een korte periode niet naar zijn werk zijn gegaan, maar heeft zijn werk nadien gewoon hervat. Er zijn geen aanwijzingen dat er voor hem of wie dan ook van uw familie enige dreiging was. U verklaart dat het mogelijk was dat uw vader kon worden aangevallen op zijn werk, maar dat dit niet gebeurde (gehoorverslag CGVS, p. 30). Wederom zijn deze verklaringen louter en alleen gebaseerd op uw vermoedens.

Verder baseert u uw vrees op het feit dat vele andere mensen vermoord zijn. U kunt echter geen concrete voorbeelden geven van mensen die vermoord werden door AAAH, om welke reden dan ook (gehoorverslag CGVS, p. 30). U zou wel verhalen gehoord hebben, maar kunt geen enkel concreet voorbeeld geven. U kent evenmin leeftijdsgenoten die het land hebben verlaten (gehoorverslag CGVS, p. 20) of mensen die problemen hadden met AAAH (gehoorverslag CGVS, p. 30). Hieruit blijkt evenmin dat u als sjiit door de sjiitische militie AAAH geïnteresseerd werd of het risico zou lopen om door hen geïnteresseerd te worden.

De documenten die u neerlegt kunnen aan bovenstaande beslissing niets wijzigen. Uw identiteit en herkomst worden niet in twijfel getrokken. De brief die door uw ouders werd geschreven kan geenszins aantonen dat de problemen waarnaar u verwijst daadwerkelijk hebben plaatsgevonden. Kortom, ook uw documenten kunnen uw vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Irak niet staven.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw

administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevalen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad met meer dan 7 miljoen inwoners verspreid over een geschatte oppervlakte van 4555 km². De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal de stad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van

het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de hoofdstad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker stelt omtrent de handelwijze van Asaeb Ahl Al Haq (AAH) het volgende:

"Verzoeker laat gelden dat als AAAH een mogelijkheid ziet om via een dergelijke eenvoudige weg haar doelwit te kunnen viseren het logisch is dat zij dit doen.

Het is geweten dat verzoeker en Ahmed (T.) een gezamenlijke passie delen, nl autosport "drifts".

Ahmed (T.) werkt in de groene zone, zal dus alle voorzichtigheid in acht nemen als hij zich naar zijn werk begeeft en is dus geen eenvoudig doel.

AAAH zal waarschijnlijk redeneren dat hun doel minder op zijn hoede zal zijn in het gezelschap van gelijkgestemden via een gezamenlijke hobby ..."

Waar hem wordt verweten dat hij Ahmed niet inlichtte, betoogt verzoeker:

"Dit is nu juist wat er aan de hand was, verzoeker werd zeer bang van AAAH en durfde geen kant meer uit. Het CGVS vergeet dat verzoeker een minderjarige is die in Bagdad in een zeer netelige situatie terecht kwam en niet meer wist wat hij moest doen."

Verzoeker doet verder gelden:

"Uiteraard is deze vrees gebaseerd op een persoonlijk vermoeden. Iedere vrees is individueel.

Men kan moeilijk de intimiderende dreiging onderschatten van een organisatie als AAAH.

Het volstaat te verwijzen naar de COI Focus in het administratief dossier om vast te stellen welk een macht deze en andere sjiiitische milities hebben, dewelke ongestraft kunnen overgaan tot ontvoeringen en moorden. Verzoeker weet heel goed dat AAAH zich bezig houdt met ontvoering en moord.

Nu verzoeker zich geconfronteerd zag met AAAH werd deze vrees dus zeer reëel.

Verzoeker baseert inderdaad zijn vrees op het feit dat hij werd aangesproken door de vader van een klasgenoot en op het feit dat twee onbekende personen bij hem aanbelden. Het CGVS heeft bij dot laatste gegeven haar bedenkingen.

Verzoeker verwijst naar het hoger vermeld asielrelaas. Hij is bij het bezoek van onbekenden (in het licht van de voorgaanden) in paniek geslaan en gevlucht naar het huis van een vriend waar hij enige tijd heeft verbleven alvorens door te reizen naar Europa.

Meer valt daar niet over te vertellen. Speculaties van het CGVS omtrent de moeder van verzoeker die sliep, deuren die gesloten waren enz... zijn wat het zijn ...speculaties.

Verzoeker was een bange jongen die is gaan lopen toen er onzure figuren voor de deur stonden.

Verder baseert verzoeker inderdaad zijn vrees op het feit dat vele andere mensen vermoord zijn.

Weerom volstaat het te verwijzen naar de COI Focus uit het administratief dossier en hetgeen hierboven reeds gesteld werd. Het is algemeen bekend, zowel in Bagdad als op het CGVS, dat AAAH zich bezig houdt met ontvoering en moord. Verzoeker weet dat, maar kent geen namen. Hoeft dat verwondering te wekken, dagelijks worden naamloze lijken gevonden in Bagdad (zie COI Focus). Verzoeker vreesde ook als een dergelijk lijk gevonden te worden of te verdwijnen zonder enig spoor.

Verzoeker heeft zijn vrees voor vervolging in detail uiteengezet tijdens het verhoor voor de CGVS. Verzoeker is te goeder trouw in zijn verklaringen.

Verzoeker kan derhalve enkel aangeven dat hij bij zijn asielrelaas blijft en zijn verklaringen bevestigt en herneemt.

Het relaas van verzoeker is plausibel en consistent en niet in tegenspraak met gekende gegevens. Er zijn geen fundamentele tegenstrijdigheden in het relaas van verzoeker.”

Tevens stelt verzoeker:

“Gelet op het kwetsbaar profiel van verzoeker – minderjarige asielzoeker - had de CGVS de nodige voorzichtigheid aan de dag moeten leggen bij de beoordeling van dit dossier, hetgeen hij ic niet gedaan heeft. Aldus had de CGVS aan verzoeker de status van vluchteling dienen toe te kennen, minstens de subsidiaire bescherming.”

Verzoeker verwijst naar artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en betoogt in deze:

“Verzoeker verwijst echter naar een aantal incidenten in zijn eigen wijk Mansour, waaruit blijkt dat in Mansour zelf en omliggende wijken recent nog burgerslachtoffers gevallen zijn bij aanslagen.

Verzoeker brengt twaalf internetartikels bij, met vertaling, dewelke aantonen dat burgers in Mansour en elders een zeer reëel risico lopen het slachtoffer te worden van het ernstig binnenlands conflict dat in Bagdad woedt.

Verzoeker verwijst eveneens naar een overzicht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen, waarbij onderzoek gedaan werd naar de veiligheidssituatie in Bagdad.

Algemeen Bagdad

□ CGVS, Beleidsnota Irak, geactualiseerd tot 26 oktober 2015, http://www.cgvs.be/sites/default/files/beleidsnotas/dir_website_countryinfo_iraq_beleidsnota_20151026_3.pdf

□ AA (Article 15(c)) Iraq CG, [2015] UKUT 00544 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), 1 October 2015, available at: <http://www.refworld.org/docid/561224e24.html>

1. There is at present a state of internal armed conflict in certain parts of Iraq, involving government security forces, militias of various kinds, and the Islamist group known as ISIL. The intensity of this armed conflict in the so-called “contested areas”, comprising the governorates of Anbar, Diyala, Kirkuk, (aka Ta'min), Ninewah and Salah Al-din, is such that, as a general matter, there are substantial grounds for believing that any civilian returned there, solely on account of his or her presence there, faces a real risk of being subjected to indiscriminate violence amounting to serious harm within the scope of Article 15(c) of the Qualification Directive.

2. The degree of armed conflict in certain parts of the “**Baghdad Belts**” (the urban environs around Baghdad City) is also of the intensity described in paragraph 1 above, thereby giving rise to a generalised Article 15(c) risk. The parts of the Baghdad Belts concerned are those forming the border between the Baghdad Governorate and the contested areas described in paragraph 1.

3. The degree of armed conflict in the remainder of Iraq (including Baghdad City) is not such as to give rise to indiscriminate violence amounting to such serious harm to civilians, irrespective of their individual characteristics, so as to engage Article 15(c).

□ AlertNet: Bombs across Baghdad kill nine people - sources, 7 November 2015 (published by Reuters) <http://www.trust.org/item/20151107140250-b3be1/>

□ Refugees International, Displaced in Iraq: Little Aid and Few Options, 2 November 2015, available at: <http://www.refworld.org/docid/563868d14.html>

□ UNHCR - UN High Commissioner for Refugees: UNHCR statement on today's attack on vicinity of Baghdad International Airport, including Camp Liberty, in Iraq, 29 October 2015 (available at [ecoi.net](http://www.ecoi.net/local_link/314056/438527_en.html)) http://www.ecoi.net/local_link/314056/438527_en.html

□ AI - Amnesty International: Iraq: Investigate deadly Camp Liberty rocket attack, 30 October 2015 (available at [ecoi.net](http://www.ecoi.net/local_link/314132/438605_en.html)) http://www.ecoi.net/local_link/314132/438605_en.html

□ AlertNet: Bomb attack on Shi'ite pilgrims in Baghdad kills 7 -sources, 26 October 2015 (published by Reuters) <http://www.trust.org/item/20151026123425-usojj/>

□ HRW - Human Rights Watch: Protesters Beaten, Abducted, 23 October 2015 (available at [ecoi.net](http://www.ecoi.net/local_link/313776/438185_en.html)) http://www.ecoi.net/local_link/313776/438185_en.html
http://www.ecoi.net/local_link/313776/438186_en.html

In dit bericht van HRW worden verschillende voorvallen aangehaald van demonstranten die herhaaldelijk geslagen en gewelddadig uiteengedreven zijn door de Iraakse veiligheidsdiensten tijdens anticorruptie-demonstraties in Irak. In sommige gevallen werden demonstranten ontvoerd en geslagen door ongeïdentificeerde mannen in gewone kledij. De voorvallen vonden plaats in augustus, september en oktober 2015 zonder dat er een duidelijke rechtvaardiging voor was. De officier van justitie, die onder

het Iraakse strafprocesrecht zich bezig zou moeten houden met strafrechtelijke klachten en het onderzoeken daarvan, heeft niet ingegrepen bij genoemde voorvallen.

□ RFE/RL - Radio Free Europe/Radio Liberty: More Than 50 Killed In Iraqi Car-Bomb Attacks, 5 October 2015 (available at ecoi.net) http://www.ecoi.net/local_link/312781/437067_en.html

□ BAMF - Federal Office for Migration and Refugees (Germany): Briefing Notes vom 5 Oktober 2015, 5 October 2015 (available at ecoi.net)

http://www.ecoi.net/file_upload/4543_1444385956_deutschland-bundesamt-fuer-migration-und-fluechtlinge-briefing-notes-05-10-2015-englisch.pdf

Attacks in Baghdad

Two suicide attacks launched in Baghdad city on 3 October 2015 claimed the lives of at least 18 people and injured another 60. The attacks were targeted at two Shia neighbourhoods in the north of the city.

Baghdad's Green Zone opened to public

On 4 October 2015, Iraqi Prime Minister Haider al-Abadi declared the so-called Green Zone (Baghdad's government quarter) open to the public. The heavily fortified area of roughly 10 sq km is home to major political institutions and foreign embassies. However, some restrictions would remain, the Prime Minister said, with most streets requiring a special pass to be accessed.

□ BAMF - Federal Office for Migration and Refugees (Germany): Briefing Notes vom 07 September 2015, 7 September 2015 (available at ecoi.net)

http://www.ecoi.net/file_upload/4543_1441960602_deutschland-bundesamt-fuer-migration-und-fluechtlinge-briefing-notes-07-09-2015-englisch.pdf

□ LandInfo [The Norwegian Country of Origin Information Centre] with as original title "Irak: Bagdad - sikkerhetssituasjon per februar 2015" published on 13 February 2015, http://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/topical_note._baghdad_-_the_security_situation_as_of_february_2015_0.pdf

Dit rapport is geschreven in het kader van een gemeenschappelijk project Noorwegen-België. Dit verslag berust op vrij toegankelijke gegevens en door Landinfo geraadpleegde Iraakse bronnen. Er lijken in Bagdad geen gebieden te zijn die meer dan andere te maken krijgen met uitgesproken conflictgerelateerd geweld. Er is sprake van gewapende conflicten en van terroristische aanslagen op burgers, die overal in de stad gelijktijdig plaatsgrijpen. In de buitenwijken lijken evenwel vooral gewapende conflicten slachtoffers te maken. Vermits het geweld alomtegenwoordig is, lijkt geen enkele groep veilig te zijn en kan vrijwel iedereen geconfronteerd worden met een of andere vorm van geweld. Hoewel in de meeste wijken van Bagdad vroeger zowel soennieten als sjiieten woonden, lijkt de stad na het bloedige sektarische geweld van de jaren 2000 nu meer gesegregeerd te zijn, waarbij sjiieten de bovenhand lijken te halen. De grootste binnenlandse vluchtelingenstroom tekenen we op in Bagdad zelf en van die gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd naar de stad. De vlucht uit de stad lijkt lang niet zo massaal te zijn.

Andere nieuwsberichten

□ <http://www.iraqinews.com/iraq-war/6-police-elements-killed-wounded-bomb-blast-north-baghdad/>

□ <http://www.iraqinews.com/iraq-war/8-people-killed-wounded-bomb-blast-south-baghdad-4/>

□ <http://www.iraqinews.com/iraq-war/8-people-killed-wounded-bomb-blast-east-baghdad/>

□ <http://www.naharnet.com/stories/en/193742-u-n-watchdog-condemns-iraq-for-executions-rights-abuses>

Min. BuZa, Irak, Ambtsbericht Veiligheidssituatie in Irak, <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2015/10/13/ambtsbericht-veiligheidssituatie-in-irak-2015-10-13>

In Bagdad is de situatie onverminderd slecht en daarmee vergelijkbaar met de vorige verslagperiode. In tegenstelling tot de vorige verslagperiode beperkt het geweld gericht tegen burgers zich niet langer tot wijken waar de sjiieten de meerderheid vormen. De (zelfmoord)aanslagen die dagelijks plaatsvinden in de stad worden zowel in sjiiitische, als in soennitische en religieus gemengde wijken gepleegd. Bagdad blijft de zwaarst getroffen provincie van Irak voor wat betreft aantallen burgerdoden. In de periode 11 december 2014 tot en met 30 april 2015 kwamen minstens 1586 burgers door geweld om het leven en raakten er minstens 4138 burgers gewond. Naast conflictgerelateerd geweld was er in de provincie Bagdad ook sprake van crimineel of sektarisch gemotiveerd geweld, waarbij burgers het slachtoffer zijn geworden.

Verzoeker concludeert uit dit overzicht dat de situatie in Bagdad uitermate gevaarlijk is voor haar inwoners of het nu soennieten of sjiieten zijn.

Het CGVS lijkt te insinueren dat verzoeker geen risico loopt omdat hij sjiiet is.

Het volstaat om te verwijzen naar voorgaand artikel.

De (zelfmoord)aanslagen die dagelijks plaatsvinden in de stad worden zowel in sjiiitische, als in soennitische en religieus gemengde wijken gepleegd. Bagdad blijft de zwaarst getroffen provincie van Irak voor wat betreft aantallen burgerdoden.

Er zijn dus geen veilige zones of veilige bevolkingsgroepen in Bagdad.

Verzoeker maakt verder voorbehoud om in de loop van de procedure bijkomende actuele informatie bij te brengen dewelke aantoonde dat de veiligheidssituatie in Bagdad precair is en van aard is om subsidiaire bescherming voor burgers uit Bagdad noodzakelijk te maken.

Verzoeker kan allerminst akkoord gaan met de stelling van de CGVS als zou er voor burgers in Bagdad actueel geen reëel risico bestaan om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De info waar het CGVS naar verwijst is hoe dan ook een beperkte tijdsopname van de toestand in Bagdad.

Er is dus geen enkele garantie voor de veiligheid van verzoeker in geval van terugkeer naar Irak. De veiligheidssituatie dient beoordeeld te worden op het ogenblik van de behandeling van het beroep door de RvV en in het licht van de te verwachten evolutie.”

Verzoeker betoogt tot slot:

“Verzoeker geeft aan dat hij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 par. 2, b van de vreemdelingenwet loopt bij terugkeer naar Irak. (Foltering / executie of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst.).

Gelet op zijn kwetsbare profiel als alleenstaande minderjarige en zoon uit een relatief welstellende familie zijn er immers voldoende objectieve indicaties om aan te nemen dat verzoeker, in acht genomen de context van willekeurig geweld, en het ontbreken van voldoende bescherming in grote delen van Irak, ernstig risico loopt op ontvoering of moord, hetgeen een onmenselijke of vernederende behandeling betekent in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst.

Zoals reeds werd uiteengezet zijn de motieven van de CGVS in strijd met de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, derhalve juridisch niet correct en onjuist. Een dergelijke beslissing is per definitie genomen in strijd met de motiveringsverplichting.

De bestreden beslissing kan tot gevolg hebben dat verzoeker zou worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.

Gelet op de voorgaande toont verzoeker duidelijk het belang aan dat hij heeft bij onderhavig beroep.

De bestreden beslissing verwerpt de asielaanvraag van verzoeker en kan – bij ontstentenis van beroep - tot gevolg hebben dat verzoeker zou worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.

Verzoeker heeft er alle belang bij om de hervorming te vragen van de bestreden beslissing gezien, indien hij dit niet doet, zijn meest elementaire mensenrechten in gevaar komen.

Verzoeker heeft aldus een geldig en voldoende belang. Zijn belang is persoonlijk, rechtstreeks, actueel en wettig.

Dat de CGVS in de bestreden beslissing schendt

het artikel 1, par. A, al. 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951;

de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, met name het redelijkheids – en het zorgvuldigheidsbeginsel;

de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 49, 49/2 en volgende, artikel 52 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, alsmede de uitvoeringsbesluiten van de Wet van 15 december 1980;”

2.1.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift: 12 internetartikels met vertaling (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 3).

2.1.3. Ter terechtzitting legt verzoeker de originelen neer van de reeds bij het verzoekschrift gevoegde stukken (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. Verzoeker preciseert evenmin op welke wijze artikel 52 van de vreemdelingenwet zou zijn geschonden. Hoe dit artikel *in casu* geschonden zou (kunnen) zijn kan niet worden ingezien daar de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet, dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om aan verzoeker de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 te weigeren.

2.2.3. Ook preciseert verzoeker niet op welke wijze de artikelen 49 en 49/2 van de vreemdelingenwet *in casu* zouden (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.2.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.2.6. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten omdat hem door AAH werd gevraagd om ervoor te zorgen dat deze organisatie een geïsoleerde persoon kon benaderen.

In de bestreden beslissing wordt in deze echter vooreerst met recht gemotiveerd:

“Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat u uw persoonlijke vrees voor vervolging niet aannemelijk hebt gemaakt. Het is eerst en vooral zeer eigenaardig dat een machtige organisatie zoals Asaab Ahl Al Haq (AAAH) beroep zou doen op een minderjarig klasgenootje van één van zijn leden om iemand die zij viseren te kunnen benaderen (gehoorverslag CGVS, p. 20-21). De persoon die zij viseerden, Ahmed (T.), is immers een man die ouder is dan u en die in de Groene Zone werkt. Ook al zou u een foto met Ahmed (T.) op Facebook hebben geplaatst, dan nog kan hieruit onmogelijk afgeleid worden dat u een zeer dichte band met hem zou hebben en daardoor zomaar in staat zou zijn om hem bij uw ouders thuis uit te nodigen. Uw band met Ahmed (T.) gaat volgens u zelf bovendien niet verder dan dat u met hem bevriend bent op Facebook en via uw buurjongen met hem in contact kwam tijdens enkele ‘drifts’. U zou daarenboven nooit bij Ahmed (T.) thuis zijn geweest of omgekeerd. Over zijn job kunt u ook niet meer vertellen dan dat hij een overheidsfunctie uitoefent in de Groene Zone (gehoorverslag CGVS, p. 26-27). Gelet op al deze feiten, is het zeer merkwaardig, dat AAAH uitgerekend op u beroep zou doen om deze persoon te kunnen benaderen. Kortom, het lijkt zeer onwaarschijnlijk dat AAAH u persoonlijk zou viseren doordat u niet aan dergelijke samenwerking zou kunnen voldoen, indien aan dit verzoek om samenwerking daadwerkelijk geloof zou kunnen worden gehecht, quod non.”

Verzoeker tracht uit te leggen waarom het weldegelijk logisch was dat AAH hem benaderde doch kan in zijn betoog niet worden gevolgd. De Raad treedt verweerder bij waar deze stelt dat het gelet op verzoekers profiel, het profiel van Ahmed en de bijzonder beperkte band tussen beide, geheel niet geloofwaardig is dat een machtige organisatie als AAH beroep zou doen op verzoeker om Ahmed te kunnen benaderen. Dit geldt des te meer nu verzoeker in het verzoekschrift zelf aanhaalt dat het geweten was dat Ahmed zich begaf in het circuit van de ‘drifters’. Gezien dit geweten was, kon AAH Ahmed op deze wijze makkelijk lokaliseren en benaderen.

Verzoeker slaagt er verder niet in de bestreden beslissing te weerleggen waar terecht gemotiveerd wordt:

“Wat verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen, is het feit dat u Ahmed (T.) niet eens op de hoogte bracht van het nakend risico dat hij liep. Ondanks het feit dat u meermaals zou zijn benaderd door AAAH in verband met Ahmed (T.), vond u het overbodig om hem hierover in te lichten. U was immers van mening dat hij zelf reeds voldoende maatregelen nam om zichzelf te beschermen tijdens zijn woon-werkverkeer (gehoorverslag CGVS, p. 28-29). Zelfs al zou Ahmed (T.) deze

voorzorgen in zijn dagelijks leven hebben genomen, dan nog is het ondenkbaar dat u dergelijke cruciale informatie zou achterhouden. U kon hem immers gemakkelijk op de hoogte brengen daar u met hem op Facebook bevriend was. Het feit dat u bang zou zijn geweest, is evenmin een aanvaardbare verklaring om na te laten een vriend, of toch iemand waar u naar opkeek, te waarschuwen. Deze feiten doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.”

De herhaling van de verklaring dat verzoeker bang was, doet hieraan geenszins afbreuk. Gezien hij via Facebook in contact stond met Ahmed, had hij deze persoon namelijk gemakkelijk (bijvoorbeeld via een privé-bericht) kunnen waarschuwen zonder dat hij zelf enig risico liep en zonder dat iemand hiervan op de hoogte kwam.

Verzoeker voert verder geen dienstige argumenten aan ter weerlegging van de volgende motieven:

“Daarbij komt nog dat uw vrees voor vervolging louter gebaseerd is op een persoonlijk vermoeden. Er zijn geen concrete aanwijzingen dat u daadwerkelijk vervolgd wordt. Zelfs al zou er geloof kunnen worden gehecht aan het feit dat AAAH op u beroep zou hebben gedaan om Ahmed (T.) te benaderen, quod non, dan nog hebt u deze vrees niet aannemelijk gemaakt. U baseert uw vrees immers enkel en alleen op het feit dat u denkt te worden gedood omdat u geweigerd hebt om met AAAH samen te werken (gehoorverslag CGVS, p. 28, 31). U voegt daar nog aan toe dat zij u ofwel zouden hebben meegenomen of u zouden hebben neergeschoten omdat u weigerde samen te werken ondanks het feit dat u ook een sjiit bent, net zoals de leden van AAAH (gehoorverslag CGVS, p. 31). U baseert uw vrees op het feit dat u werd aangesproken door de vader van een klasgenoot en op het feit dat twee onbekende personen bij u aanbelden. Wat betreft het bezoek van deze twee personen aan uw huis, kunnen er echter enkele bedenkingen worden gemaakt. Zo is het zeer eigenaardig dat u het huis verliet zonder uw moeder te waarschuwen. Zij was immer thuis op dat moment en lag boven te slapen (gehoorverslag CGVS, p. 21). U kon bijgevolg niet weten of die mannen nog binnen zouden proberen te geraken of niet. Het zou logisch zijn om ook uw moeder te waarschuwen zodat zij niet zomaar de deur zou openen wanneer zij nog pogingen zouden ondernemen om aan te bellen of op één of andere manier binnen te geraken. U verklaart in dit verband dat mensen niet zomaar binnen kunnen omdat er verschillende poorten en deuren zijn alvorens je effectief in de woning bent (gehoorverslag CGVS, p. 30). Als het daadwerkelijk zo moeilijk zou zijn om binnen te komen, is het des te meer bevreemdend dat u uw moeder niet op de hoogte bracht. Er was bijgevolg geen tijdsdruk om het huis te verlaten. Hierbij dient evenwel te worden benadrukt dat er helemaal niets gebeurd is na het bezoek van deze twee personen aan uw huis (gehoorverslag CGVS, p. 11, 30). U verklaart immers letterlijk dat ‘deze mensen niet zijn teruggekomen’ (gehoorverslag CGVS, p. 30). Daarnaast zijn er geen andere aanwijzingen dat u gezocht zou worden door AAAH of wie dan ook. Er zijn evenmin indicaties dat u in de 18 dagen dat u bij Mustafa verbleef gezocht werd. Zelfs uw klasgenoot en goede vriend Mustafa, bij wie u onderdak zou hebben gekregen, kreeg geen vragen over u. Hij zou tot op heden nog steeds naar school gaan, maar geen vragen hebben gekregen over u (gehoorverslag CGVS, p. 9-10, 18-19). Aangezien hij toch één van uw beste vrienden was, zou het logisch zijn dat Murtada of iemand anders hem vragen zou stellen over u als zij daadwerkelijk in u geïnteresseerd zijn. Uw vader zou een korte periode niet naar zijn werk zijn gegaan, maar heeft zijn werk nadien gewoon hervat. Er zijn geen aanwijzingen dat er voor hem of wie dan ook van uw familie enige dreiging was. U verklaart dat het mogelijk was dat uw vader kon worden aangevallen op zijn werk, maar dat dit niet gebeurde (gehoorverslag CGVS, p. 30). Wederom zijn deze verklaringen louter en alleen gebaseerd op uw vermoedens.”

Hij erkent dat zijn vrees “uiteraard” gebaseerd is op een persoonlijk vermoeden. Wel tracht hij de voormelde motieven af te doen als ‘speculaties’. Het is echter aan verzoeker om voldoende, concrete en objectieve indicaties aan te halen waaruit in zijn hoofde het bestaan van een vrees voor vervolging kan worden afgeleid. Zoals blijkt uit het voormelde, bleek hij over zulke indicaties niet te beschikken doch baseerde hij zijn vrees op loutere hypothesen en vermoedens.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet aantoonde dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging zou dienen te koesteren jegens AAH.

De neergelegde documenten (administratief dossier, map ‘documenten’) kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Waar verzoeker tot slot nog op algemene wijze verwijst naar zijn profiel als minderjarige zoon uit een relatief welstellende familie, dient te worden opgemerkt dat hij op generlei wijze uitwerkt of aantoonde hoe dit *in concreto* zou kunnen leiden tot problemen in zijn hoofde. Verder formuleerde hij nooit eerder

gedurende zijn asielprocedure een (louter) aan dit profiel gerelateerde vrees. Daarenboven haalde hij – mede gelet op de hoger gedane vaststellingen inzake zijn beweerde vrees jegens AAH – in zijn hoofde geen concrete en geloofwaardige problemen aan. Integendeel ontkende hij uitdrukkelijk dat hij in zijn land van herkomst benevens de aangehaalde problemen met AAH ooit nog andere problemen (met de autoriteiten, met medeburgers en van algemene aard) kende (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.9.). Waarom hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst ingevolge zijn profiel dan wel plots problemen zou riskeren, kan niet worden ingezien.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.7. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit verband dient te worden verwezen naar de rechtspraak van het HvJ en het EHRM. Vooreerst dient te worden verwezen naar het arrest van het HvJ van 17 februari 2009 (HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>), waarin onder andere het volgende wordt overwogen met betrekking tot artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn, en dit gelezen in samenhang met artikel 2 van deze richtlijn:

“28. Het in artikel 3 EVRM verankerde grondrecht maakt deel uit van de algemene beginselen van gemeenschapsrecht waarvan het Hof de naleving waarborgt. Bovendien wordt bij de uitlegging van de draagwijdte van dit recht in de communautaire rechtsorde rekening gehouden met de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Het is echter artikel 15, sub b, van de richtlijn dat in wezen overeenstemt met voormeld artikel 3. Artikel 15, sub c, van de richtlijn is daarentegen een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd. (...)

32. De in artikel 15, sub a en b, van de richtlijn gebruikte termen „doodstraf”, „executie” en „foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker”, hebben betrekking op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade.

33. De in artikel 15, sub c, van de richtlijn gedefinieerde schade, namelijk een „ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon” van de verzoeker, heeft daarentegen betrekking op een algemener risico op schade.

34. Er wordt immers ruimer bedoeld op een „bedreiging van het leven of de persoon” van een burger, en niet op bepaalde gewelddadigheden. Die bedreiging is bovendien inherent aan een algemene situatie van een „internationaal of binnenlands gewapend conflict”. Tot slot is het geweld dat de oorzaak is van die bedreiging, „willekeurig”. Dit houdt in dat het geweld gericht kan zijn tot personen ongeacht hun persoonlijke omstandigheden.

35. In die context moet het begrip „individueel” aldus worden opgevat dat het ook betrekking heeft op schade die wordt toegebracht aan burgers ongeacht hun identiteit, wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapende conflict, die wordt beoordeeld door de bevoegde nationale autoriteiten waarbij een verzoek om subsidiaire bescherming is ingediend of door de rechters van een lidstaat bij wie beroep is ingesteld tegen de afwijzing van een dergelijk verzoek, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken

land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen.

36. Aan die uitlegging, die artikel 15, sub c, van de richtlijn een eigen werkingssfeer kan bezorgen, wordt niet afgedaan door de bewoordingen van punt 26 van de considerans van deze richtlijn, volgens hetwelk „[g]evaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, [...] normaliter op zich geen individuele bedreiging [vormen] die als ernstige schade kan worden aangemerkt”.

37. Bedoeld punt houdt immers weliswaar in dat de enkele objectieve vaststelling van een gevaar dat verband houdt met de algemene situatie van een land, in beginsel niet volstaat om aan te tonen dat een bepaalde persoon de voorwaarden van artikel 15, sub c, van de richtlijn vervult, maar het gebruik van de term „normaliter” wijst erop dat zich een uitzonderlijke situatie kan voordoen waarin er een dermate hoog risico is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat die persoon individueel het betrokken risico zou lopen.

38. De uitzonderlijkheid van die situatie wordt ook bevestigd door de omstandigheid dat de bedoelde bescherming subsidiair is en door de opzet van artikel 15 van de richtlijn, voor zover de in dat artikel sub a en sub b bedoelde schade een duidelijke mate van individualisering veronderstelt. Hoewel collectieve elementen stellig een belangrijke rol spelen bij de toepassing van artikel 15, sub c, van de richtlijn, in die zin dat de betrokkene evenals andere personen behoort tot een groep mogelijke slachtoffers van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, moet die bepaling niettemin systematisch worden uitgelegd in verhouding tot de twee andere in artikel 15 bedoelde situaties en moet die individualisering dan ook nauw bij die uitlegging worden betrokken.

39. Hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

40. Bovendien kan bij de in artikel 4, lid 3, van de richtlijn bedoelde individuele beoordeling van een verzoek om subsidiaire bescherming met name rekening worden gehouden met:

- de geografische omvang van de situatie van willekeurig geweld en met de daadwerkelijke bestemming van de verzoeker wanneer hij naar het betrokken land terugkeert, zoals uit artikel 8, lid 1, van de richtlijn blijkt, en

- in voorkomend geval het bestaan van een duidelijke aanwijzing dat er een reëel risico is, zoals die welke in artikel 4, lid 4, van de richtlijn is vermeld; indien deze aanwijzing er is, kan de mate van willekeurig geweld die vereist is om voor subsidiaire bescherming in aanmerking te komen, lager zijn.

(...)

43. Gelet op het voorgaande moet op de gestelde vragen worden geantwoord dat artikel 15, sub c, van de richtlijn, gelezen in samenhang met artikel 2, sub e, van deze richtlijn, moet worden uitgelegd als volgt:

- opdat sprake is van een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, is het niet noodzakelijk dat deze persoon aantoont dat hij specifiek wordt geviséerd om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden;

- bij wijze van uitzondering kan een dergelijke bedreiging worden geacht aanwezig te zijn wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapende conflict, die wordt beoordeeld door de bevoegde nationale autoriteiten waarbij een verzoek om subsidiaire bescherming is ingediend of door de rechters van een lidstaat bij wie beroep is ingesteld tegen de afwijzing van een dergelijk verzoek, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreiging zou lopen.

44. Tot slot is de uit de voorgaande punten voortvloeiende uitlegging van artikel 15, sub c, van de richtlijn, gelezen in samenhang met artikel 2, sub e, daarvan, volledig verenigbaar met het EVRM, daaronder begrepen de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens inzake artikel 3 EVRM (zie met name arrest NA/Verenigd Koninkrijk, reeds aangehaald, §§ 115-117 en aangehaalde rechtspraak).”

Uit de rechtsoverweging 43 van het hierboven weergegeven arrest, gelezen in samenhang met de rechtsoverwegingen 35 tot 40, dient afgeleid te worden dat artikel 15, c) van de Kwalificatierichtlijn bescherming beoogt te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 15, c) van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging. Zoals het HvJ aangeeft in de rechtsoverweging 44 oordeelt ook het EHRM in zijn vaste rechtspraak omtrent artikel 3 EVRM dat een dergelijke situatie zich slechts voordoet in de meest extreme gevallen van veralgemeend geweld (zie naast het aangehaalde arrest

EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115 ook EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Tevens dient te worden verwezen naar het arrest van het HvJ van 30 januari 2014 (HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*). In dit arrest heeft het HvJ bepaald dat de uitdrukking “*binnenlands gewapend conflict*” betrekking heeft op een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Uit voornoemde landeninformatie blijkt dat, vanwege de escalatie van geweld door het offensief van ISIS en de daaropvolgende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger en de sjiiitische milities in de provincies Ninewa, Anbar, Kirkuk, Salaheddin en Diyala, de United Nations Assistance Mission Iraq (UNAMI) de conflictsituatie in Irak sedert juli 2014 aanduidt als een intern gewapend conflict. Het HvJ bracht in het voormelde arrest in herinnering dat een gewapend conflict slechts kan leiden tot de toekenning van subsidiaire bescherming indien de mate van willekeurig geweld zo hoog is dat de verzoeker, louter door zijn aanwezigheid op het betrokken grondgebied, een reëel risico op ernstige en individuele bedreiging van zijn leven of zijn persoon zou lopen.

Rekening houdende met het voorgaande, beoogt artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet derhalve slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade.

Verzoeker tracht te laten uitschijnen dat de situatie in Bagdad van zulke aard zou zijn dat zij beantwoordt aan de voormelde criteria. Uit zowel de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (map ‘landeninformatie’) als de in het verzoekschrift geciteerde, de bij het verzoekschrift gevoegde en de ter terechtzitting neergelegde informatie (rechtsplegingsdossier, stuk 7; stuk 1, bijlage 3), blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer telt iets meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. In 2015 (tot en met 3 september 2015) vonden er in Bagdad (stad en provincie) 31 aanslagen plaats in vergelijking met 48 aanslagen in 2013 en 59 aanslagen in 2014. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, doch wel frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS en dat er geen aanwijzingen zijn dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 voert in Irak, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiiitische milities, samen met criminele bendes en militeleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

Dienaangaande blijkt uit de voormelde landeninformatie dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De scholen zijn open (het schoolbezoek blijft stabiel sinds 2006) en er is gezondheidszorg, al staat deze (zwaar) onder druk. Het al meer dan tien jaar geldende

nachtelijke uitgaansverbod werd in Bagdad verder opgeheven. Tijdens de ramadan bleven de restaurants 's nachts voor het eerst weer open, de verkeerswegen blijven open, de internationale luchthaven is operationeel en de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen is verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven bovendien aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde landeninformatie dat er zich ongeveer een half miljoen binnenlandse vluchtelingen bevinden die voor ongeveer de helft in een gastgezin verblijven. De Bagdadis zelf zijn niet massaal gevlucht. Vanuit België is het aantal personen dat vrijwillig terugkeert naar Bagdad bovendien fors gestegen. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Bagdadis zelf van oordeel zijn dat zij in hun stad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging.

Uit de voormelde landeninformatie blijkt bovendien dat (1) Oostenrijk geen subsidiaire bescherming toekent aan asielzoekers afkomstig uit Bagdad en dat asielaanvragen er steeds op individuele basis worden beoordeeld, (2) Zweden van oordeel is dat er geen sprake is van een gewapend conflict in Bagdad zodat personen afkomstig uit Bagdad niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming zoals voorzien in artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn, (3) Hongarije van oordeel is dat de situatie in de provincie Bagdad niet van die aard is dat er sprake is van een reëel risico in de zin van artikel 15c van de Kwalificatierichtlijn en elke asielaanvraag in Hongarije individueel wordt beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de asielzoeker, (4) Duitsland weliswaar subsidiaire bescherming toekent aan asielzoekers afkomstig uit de provincie Bagdad, maar dat de Duitse asielinstanties voor asielzoekers afkomstig uit de stad Bagdad een ander beleid hanteren waarbij, hoewel erkend wordt dat er een gewapend conflict is, voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus sprake moet zijn van individuele (risico verhogende) factoren, (5) de Finse asielinstanties eind september 2015 beslisten tot een beslissingsstop voor asielzoekers afkomstig uit Irak en (6) Nederland sinds oktober 2014 geen besluiten meer neemt in de asielaanvragen van asielzoekers afkomstig uit de provincies Bagdad, Anbar, Ninewa, Salaheddin, Ta'mim, Diyala en Babil en de Nederlandse staat hier alleen een uitzondering op maakt als bijzondere individuele omstandigheden overduidelijk tot een toe- of afwijzing van de asielaanvraag leiden.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Ten overvloede kan worden opgemerkt dat het "Upper Tribunal" (Immigration and Asylum Chamber) van het Verenigd Koninkrijk in het door verzoeker zelf aangehaalde arrest op grond van dezelfde feitelijke vaststellingen als deze in voornoemde landeninformatie tot de conclusie komt dat er in de stad Bagdad, dit in tegenstelling met de regio daarrond (de zogenaamde 'Bagdad Belts'), geen sprake is van een situatie zoals gesteld in artikel 15 sub c) van de richtlijn (AA (*Article 15(c)*) *Iraq* CG, [2015] UKUT 00544 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), 1 October 2015, <http://www.refworld.org/docid/561224e24.htm>, punt 118 e.v.). Daarnaast heeft het EHRM in een recent arrest zijn standpunt bevestigd omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak. Het EHRM heeft daarbij gesteld dat, niettegenstaande de veiligheidsituatie in Irak sinds juni 2014 verslechterd is, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidsituatie in Irak dermate ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt (EHRM, *J.K. and Others v. Sweden*, Application no. 59166/12, van 4 juni 2015, §53, §54, §55).

Gelet op het voormelde, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS